

ikere, som ventet meddelt da også den så rke legasjon i Stockholm at beretningen i den

brakte i en av re, in- amtalen såkalte felle en yningen periode allierte ingeniør s, fram- et med da tenkt

periode meget skal de et at det itte man ankrike, e har det e tilførs- øduktion

port- og i Norge . ha pla- så, ellers der eller rekkelig- s, yr. er r, og så seks må- kanskje luss seks,

ar planen omme en je usikre nedsettes F. eks. 1200 gram 0 til 700, verst er nedsettes de tallene , som ser det gjøres

for vi tok for å un- kho' og urt i lon- e gjør alt, iardt med vår plikt vilken tid opper, det lle, en hen- lakk egen mili-

en: Med vårt næ- tid måtte primitivt or å møte fe oss red- spett osv. ulig å be- rved? interessant gå tilbake Det er en ar skrevet Det vilde om man i n millioner sv. Det er all å gi de ikt arbeid. ivt arbeid Det vilde ment, kull ene vilde er det na- skland har m til veg-

og derfor tok jeg også dette arbeid på meg. — Men folk tror at når befrielsen kommer, så kommer maten dalende? — Folk som tenker må innrømme — det er ikke for å si en kompliment — at Tyskland har vært fabelaktig flink til å organisere. Men alle må forsøke å organisere dette etter krigen og særlig i det første halvår vil det bli et meget vanskelig problem. Men the man in the street forstår det ikke. — De mener at de leveranser som Tyskland har levert, har vært til- strekkelige, også når det gjelder mat- forsyninger? (Fortsatt siste side.)

1. HAAKON bels gate 27, fordi han ha legale organis mord- og sabota 107877 2. Carl Ferdinand Gjerdrum, høyesterettsadvokat, Arnebråtvegen 35, Vestre Aker, er dømt til døden for likeledes å ha deltatt aktivt i illegale organisasjoner og blant annet stilt forfalskede papirer til disposisjon for deres medlemmer. 3. Kaare Sundby, direktør, Borge- stadvegen 13, V. Aker, er dømt til døden for å ha organisert illegale vå- pentransporter og støttet fiendtlige agenter.

6. Ludv 1926
 7. Hans ber 1
 8. Sverv 1922
 9. Aage 1915
 10. Aage 1926
 11. Thor oktol
- for å ha c ger og ove

"First Fork" 1/2 1945
Generalmajor Karl Marthinsen myrdet i går morges.

Skutt ned fra bakhold da han var på veg til sitt kontor.



Generalmajor Karl Marthinsen.

og maskinpistoler mot generalmajor Marthinsen og hans sjåfør. Generalmajor Marthinsen ble drept på stedet, sjåføren ble hardt såret.

Generalmajor Marthinsen er død. Han falt for morderhånd midt i sitt arbeid for folk og fedreland.

Generalmajor Marthinsen tilhørte den gamle garde i bevegelsen. Han var medlem fra 1933, og han inne- hadde to av de aller viktigste stillin- ger i det nye Norge.

Han var hirsdsjef og sjef for Sik- kerhetspolitiet. Hans karakteregen- skaper gav ham den styrke og kraft som disse stillinger krever. Hans medarbeidere kjente ham som den mann der aldri mistet fatningen selv i de tyngste og vanskeligste situasjo- ner. Han lot alltid folk og fedreland gå foran sine egne personlige inter- esser. For ikke lenge siden mistet han sin sønn — en frontkjemper — ved et ulykkestilfelle. Men også den- ne svære sorg bar han med den sinn- likevekt som bare den har, der er beredt til å ofre alt for sitt land. Marthinsen var varmhjertet. Han behan llet politiske motstandere med

mildhet og overbærenhet. Han var all- tid saklig og rettferdig. Den store makt han hadde som politisjef brukte han med største forsiktighet og hen- synsfullhet.

Nasjonal Samling har i general- major Marthinsen mistet en av sine beste menn. Det norske folk har mistet en av de menn som var beredt til helt og fullt offer for folk og fedre- land.

Han har no brakt offeret. En gang vil det norske folket forstå de menn som i denne Norges skjebnetime ofret sitt liv. Da vil folket reise dem et minnesmerke i sitt sinn, og fordømme de menn og de krefter som i dag dreper Norges beste menn og legger lan- det øde.

Vi, hans kamerater i Hirdden, skal huske vår hirsdsjef og hedre hans minne. Orvar Sæther.

Hirsdsjef, generalmajor K. A. N. Marthinsen, ble født i Karlsøy i Troms 1896. Etter endt skole- og offiser- utdannelse praktiserte han noen år i fiskeeksportbransjen i de nordlige fyl- ker. Deretter ble han garnisonerende militær i Nord-Norge. 15. september 1940 ble han sammen med en rekke andre offiserer beordret til tjeneste i politiet, og den 10. januar 1941 gikk han over i Politidepartementet. 10. mars samme år ble Marthinsen konsti- tuert som leder av Statspolitiet, med oppgave å organisere dette. 10. juli 1943 ble han også utnevnt til leder av Sikkerhetspolitiet. 21. juni 1944 ut- nevnte Nasjonal Samlings Fører gene- ralmajor Marthinsen til hirsdsjef, med bibehold av stillingen som leder av Sikkerhetspolitiet.

Generalmajor Marthinsen var med- lem av Nasjonal Samling siden 1933. Med sine mange erfaringer fra tjene- sten i Partiet og politiet, løste han på en fremragende måte de store oppga- ver som ble lagt på ham.

Bel inn kro

For de som f botøre sabota hindre

Politid Den truer i d esser. Det å hjelpe bryterske

I betr funnsverd loves; en kroner fo som førel eller mor som gir sabotasje forhindre

Polit de n hold

MINI

I med mentet f for å op Oslo,

25 år siden Svalbard definitivt ble norsk.

Traktaten undertegnet i Paris 9. februar 1920. Et langt og utrettelig arbeid ligger bak gjen- erobringen av vårt gamle suverenitetsområde.

Det ble første gang meldt om Svalbards oppdagelse i 1194, og eiendomsretten har gjen- nom århundrer vært atskillig omstridt.

Av sekretær i det tidligere Ishavsråd, J. Kr. Tornøe.

Den 9. februar 1920 ble den såkalte Svalbard-traktat undertegnet på Norges vegne av minister Wedel-Jarlsberg i Paris. Denne dag betegner en milepel i arbeidet for å vinne tilbake Svalbard — som omfatter Bjørnøya og Spitsbergen med de onnliggende øyer — for Norge. Men selv om Svalbard-traktaten ble undertegnet av en rekke makter i 1920, gikk det allikevel over 5 år før Norge kunde overta landet, den 14. august 1925. Dette viser at det hadde vært en meget vanskelig sak å få Svalbard anerkjent som norsk område, og det er grunn til å tro at det skyldes forskjellige lykkelige omstendigheter at landet endelig på nytt kunde komme under norsk suverenitet. Dette er en av de største oppgaver som er løst av norske myndigheter på det utensjerspolitiske område, og det kan være nyttig å baste et tilbakeblikk på

skulde ta et døgn. Seilassen fra Langanes på Island til Svalbard skulde ta 4 døgn. Dette stemmer nøyaktig, idet avstanden fra Kolbeinsøy til Scoresbysund er nøy- aktig fjerdeparten av avstanden fra Lan- genes på Island til vestkysten av Spits- bergen. Likeledes er seilassen fra Island til bygdene på Vestgrønland oppgitt til 4 døgn. Denne avstand passer med de her foran nevnte avstander, når man sei- ler fra Vest-Island til Angmagssalik og

I f inntil medhc ved s

Folk

Organ for Nasjonal Samling

Nettopp utkommet.

NS MÅNEDSHEFTE

Kr. 1.—.

I kioskene.

fredag 9. februar 1945.

Løssalg 20 øre.
Lørdager 30 øre.

10. årg.

19 sabotører og terrorister er dømt til døden.

11 dommer ved den standrett som er innsatt av Reichskommissar og 8 ved den alminnelige særdomstol.

Den standrett som er innsatt av Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete, til hurtig og virkningsfull bekjempelse av de fortsatte alvorlige mordanslag og sabotasjehandlinger, har avsagt følgende dommer:

1. Haakon Sæthre, overlæge, Gabels gate 27, Oslo, er dømt til døden fordi han har tatt ledende del i illegale organisasjoner som har forestått mord- og sabotasjehandlingene.

2. Carl Ferdinand Gjerdrum, høyesterettsadvokat, Arnebråtvegen 35, Vestre Aker, er dømt til døden for likeledes å ha deltatt aktivt i illegale organisasjoner og blant annet stilt forfalskede papirer til disposisjon for deres medlemmer.

3. Kaare Sundby, direktør, Borgestadvegen 13, V. Aker, er dømt til døden for å ha organisert illegale våpentransporter og støttet fiendtlige agenter.

4. Jon Asbjørn Vislie, advokat, Peder Ankers veg, Jar, er dømt til døden for å ha tatt ledende del i illegale organisasjoner og støttet dem økonomisk.

Videre er dømt til døden:

5. Kaare Andersen, født 30. mai 1924, i Oslo,
6. Ludvig Hansen, født 25. april 1926 i Kristiansund,
7. Hans Andersen, født 21. desember 1922 i Vestre Aker,
8. Sverre Nielsen, født 9. august 1922 i Oslo,
9. Aage Martinsen, født 26. mai 1915 i Oslo,
10. Aage Sørum, født 4. november 1926 i Oslo,
11. Thor Oddvar Halvorsen, født 11. oktober 1922 i Oslo,

for å ha deltatt i sabotasjehandlinger og overfall. De dømte deltok i

attentatene mot stillverkene på Alnabru og Lillestrøm, på slipesteinfabrikkene i Sandakervegen, Oslo, og i Fetsund, knottfabrikkene i Sandvika og Franzefoss, Fram Forsikringsselskap, Oslo, og overfallet på Oslo Sporveiers kasse.

Der høhere SS- und Polizeiführer Nord har stadfestet dommene. Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete har avslått et benådningssandragende. Dommene er fullbyrdet ved skytning.

Politidepartementet meddeler: Den alminnelige særdomstol har 8. februar avsagt følgende dommer:

1. Franz Aubert, f. 1913.
2. Asle Helland Grepp, 25 år gml.
3. Aksel Henry Hansson, født 1918.
4. Ivar Moum, født 1921.
5. Thorvald Ones, født 1894.
6. Gunnar Svein Anklew, født 1917.
7. Bjørn Hans Engenes, født 1922.
8. Erik Larsen Bye, født 1918.

Samtlige bopel i Oslo.

De var satt under tiltale for følgende forhold:

Nr. 1 fordi han i tiden fra høsten 1943 til og med sommeren 1944 i ledende stilling utbygde en organisasjon som brakte flyktninger fra Norge til utlandet, og som utstyrte medlemmer av samme organisasjon med maskinpistoler og revolvere.

Nr. 2 fordi han i 1943 og 1944 i Oslo og på andre steder på Østlandet, blant annet i Valdres, tilhørte den øverste ledelse av en hemmelig kommunistisk terrororganisasjon, som arbeidet for borgerkrig eller andre uroligheter i landet, under ledelse av den kommunistiske sentralkomiteé ved Peder Furubotn.

Nr. 3 til 8 fordi de i tidsrommet 1941 til 1944 i Oslo utbygde og tilhørte en hemmelig kommunistisk terrororganisasjon, som aktivt arbeidet for borgerkrig og andre uroligheter i landet og medvirket ved slike handlinger.

Retten fant samtlige skyldige og avsa dødsdom over dem.

Dommene ble bekreftet av sjefen for Politidepartementet.

Etter at Ministerpresidenten hadde avslått benådning, er dommene blitt fullbyrdet ved skytning.

van Acker danner den nye belgiske regjering.

London, 8. februar.
(NTB). Den belgiske sosialminister.

mildhet og overbærenhet. Han var alltid saklig og rettferdig. Den store makt han hadde som politisjef brukte han med største forsiktighet og hensynsfullhet.

Nasjonal Samling har i generalmajor Marthinsen mistet en av sine beste menn. Det norske folk har mistet en av de menn som var beredt til helt og fullt offer for folk og fedreland.

Han har no brakt offeret. En gang vil det norske folket forstå de menn som i denne Norges skjebnetime ofret sitt liv. Da vil folket reise dem et minnesmerke i sitt sinn, og fordømme de menn og de krefter som i dag dreper Norges beste menn og legger landet øde.

Vi, hans kamerater i Hirden, skal huske vår hirdsjef og hedre hans minne.
Orvar Sæther.

Hirdsjef, generalmajor K. A. N. Marthinsen, ble født i Karlsøy i Troms 1896. Etter endt skole- og offisersutdannelse praktiserte han noen år i fiskeeksportbransjen i de nordlige fylker. Deretter ble han garnisonerende

Belønning på inntil 100,000 kroner.

For den som gir opplysninger som fører til pågrepelse av sabotører eller mordere eller til at sabotasje eller mordanslag forhindres.

Politidepartementet meddeler:

Den pågående økede sabotasje truer i dag livsviktige norske interesser. Det er derfor hver borgers plikt å hjelpe til med å stanse disse forbryterske anslag som rammer oss alle.

I betraktning av de store samfunnsverdier som står på spill, utloves en belønning på inntil 100,000 kroner for den som gir opplysning som fører til pågrepelse av sabotører eller mordere og deres hjelpere, eller

r. 4 i



Vår Kn sin Kn og Son ett dø i hør No vør ko bäl ost or ov av

F uk he ge all av ha m id i er lu nk er le rsi N te m er d si

I o li h å n s r c t e l o i i i l

er ikke disse ve- far so ukende likevel, Frelseren som frivillig gikk vegen om Jerusalem da det gikk den avgjerende striden for livet og mǎnnaetti, gikk fyrst i den omjerdan. Han som sjolv var svindari gikk syndarvegen - ikkje berre for å syna si sameining med oss, men berre for at den opne himmelen med den H. Ånde og Faderens nåde fra som kunde verta ein levande myndig. Kvær gong eit nytt menneske vart vigsla til livet med vatn og ord.

endestasjonen. Den himmel so seg for Jesus etter dåpen opna etter striden - og som Kristi menn - er den og vår himmel Etter preika song kyrkjelyde ungdomssalme «Med Jesus vil ra». Den stemningsfulle gudst slutta med dei tvo fyrste vers av signe vårt dyre fedraland» Etter opptak av Noregs Unglag var det skipa til lydarmøte mar og forsamlingshus kringom det. Norsk Rikskringkasting i og eit godt program som var morsdagen.

Det er mors dag i dag - og me kan triva segja at der er mange mødre i denne tid som går sin veg om Jerusalem. Me kan berre tenkja på alle dei som har sønene sine ute på havet eller ved frontane. Dei mødre her heime som har late gutane sine gå frivillig til fronttenesta avdi dei såg det som si plikt mot heim og fedreland. Der har nok vore harde kampar i hjarta både hjå mor og son - kjærleiken har halde saman, men kjærleiken har og gjort det mogeleg å bera fram offeret. På den måten

Morsdagen i Nasj Samlings tegn. I Gamle Aker lot prost Feyling biskopene Frøyland og Hagermorstanken være dagens bærende tekst.

Morsdagen stod i går i Nasj Samlings tegn for så vidt som mors tanken var den røde tråd i alle de stellingene som var arrangert for dag

Ekspedisjonsjef Feyling gjorde morsbegrepet til et sentralt punkt sin vektige utlegging av dagens tale Pastor Barby talte vakre, maner ord om mor på det store møte barn og ungdom som Aker søndag skole hadde arrangert i går i Gemyrsvegen 7. Foruten filmframvisning var det opplesing av Bjørg Wangs sang av Anita Thallaug.

Gamle Aker ungdomsforening holdt sitt store festmøte også stå i morsdagens tegn, hvor så fremragende taler som de to biskoper Frøyland og Hagerhyldet morskallet og framholdt for skjellen i oppfatningen mellom de gamle «dødslinjen» og det nye folkeforyngende program NS er gått inn for. Og med vekt ble det framholdt at mor er bæreren av de som skal tenke tidens nye tanker. Som alt nytt fødes det med smerte, men når en seinere skuer inn i den gryende bevissthets våknende øyne, er for moren all sut og sorg over i gleden over hva framtiden bærer i sitt skjød for det som hun har skjenket liv.

For øvrig bød dette festmøte for ungdommen på en rikholdig underholdning. De utrettelige, pastor Barby og frue, gledet også ved denne leilighet publikum med sin vakre sang, fru ingenjor Bang holdt oppmerksomheten fangen med sin deklamasjon, og Gamle Aker damekor og strykemusikken sørget på den verdifulleste måte for den musikalske del av underholdningen.

DODSFALL



Min kjæreste venn og ektefelle, min kjære far, generalmajor **Karl Alfred Marthinsen** døde fra oss i dag. V. Aker, den 8. februar 1945. Agnes Marthinsen, f. Eldissen, Bernt. Begraves på Vestre gravlund onsdag 14. ds. kl. 12.

Karl Alfred Marthinsen
11/2 45

† Vår kjære mor og bestemor, tannlege **Alma Grötschier Osterberg** f. Ring døde plutselig i dag, 83 år gammel. Oslo, 5. februar 1945. Hjordis Bowitz, f. Grötschier, Thordis Bowitz, p. t. Tyskland. Begraves på Vår Frelseres gravlund mandag 12. februar kl. 13.45.

Det gjøres kjent for slekt og venner at evakuert **Margit Olsen**, Billefjord, døde 8. desember 1944 på toget mellom Trondheim og Hamar. Bisatt i Hamar krematorium den 12. desember 1944. Hamar, den 20. januar 1945. På vegne av de pårørende: Evakueringslederen.

Det gjøres kjent for slekt og venner at evakuert **John Thomassen**, født 27. juli 1867, i Honningsvåg, opphold Honningsvåg gamle hjem, Repvåg, døde på Graff husmorskole i Hernes, Elverum den 18. januar 1945. Bisatt i Hamar krematorium den 24. januar 1945. Hamar, den 1. februar 1945. På vegne av de pårørende: Evakueringslederen.

Det gjøres kjent for slekt og venner at evakuert **Per Larsen**, (fødested og dato ukjent) døde på Høsbjerg den 2. januar 1945, ca. 70 år gammel.

En topografisk- arkeologisk registrering av Vestlandet.

75 prestegjeld skal finkjemmes.

Arkeologenes gravingsarbeid er for det meste innstilt for tiden, da det er vanskelig å skaffe arbeidskraft. Til gjengjeld foretar Bergens museum en finkjemning av sitt distrikt, slik at alt som er verd å ta hånd om blir registrert, forteller Bergens Tidende. Det er i gang en topografisk-arkeologisk registrering som omfatter ikke mindre enn 75 prestegjeld, og konservatorene Fett og Sjøvoll er i sving med dette arbeid, - førstnevnte i Sunnfjord og Nordfjord, - sistnevnte på Sunnmøre. En mann klarer gjerne 3 prestegjeld i sommermånedene, og tilsammen gjør en gjerne ferdig 5-6 i sesongen. Det er som man forstår et meget omfattende arbeid som her er tatt opp og det vil ta...

Folk

for Nasjonal Samling.
TØR: ODD MELSON.

ket i rottekrig!

I røynda må ein vel seia at det einaste eit slikt oppgjer kan tena til er å skapa fiendskap mellom folkefellar, og det jamvel utan noko reall grunnlag. Slikt kan aldri anna enn skåda heile samfunnet, som er avhengig av at heile maskineriet funksjonerer knirkefritt i kvart hjul.

Det samfunnet har interesse av, meir og meir etter kvart som vi vert nøydde til i høgje grad å lita på vår sjølberging, er å få bort det gruset som i ei opprørd tid lett vil leggja seg i maskineriet. Får det tid til å breida og festa seg, opplever vi ein vakker dag at heile mekanismen stoggar. Det er ingen tent med, korkje bonde eller bymann. Då vil alle forstå at dei har gått framande ærend og bore ris til sin eigen bak. Men etterpå-klokskapen bergar ingen.

Dette forstår nok alle gode og byggjande krefter i folket vårt. Vanskelegare har visst mange for å skjønna at dei sjølve kan og må gå aktivt til verks mot snyltarane. I staden spelar dei uvitande og skuldlause og spør: Kvifor vert ikkje syndarane tekne? Kvifor vinn ikkje styremaktene bukt med lovløysa?

Det skulde vera uturvande å svara. Alt vitugt folk veit at det ordinære politiet ikkje kan vera alle stader på ein gong. Dei fleste og ofte dei verste snyltarane, har hatt og har altfor store sjangser til å gå fri. Skal det gjerast ein innsats som monar, må heile folket hjelpa til, her som når det gjeld sabotørane — utan å la seg påverka korkje av truging eller lokking frå «underverda». Heile folket må gjera polititeneste. Mann av huse må i rottekrig! Elles kan

Generalmajor Karl A. Marthinsen in memoriam.



Jeg lærte daværende løytnant Marthinsen å kjenne i en beveget tid. Det var under den finske vinterkrig oppe i Kirkenes. Marthinsen var etterretningsoffiser ved forsvarsstaben, jeg leder av overvåkningstjenesten. I samarbeid lyktes det oss å avsløre en rekke sovjet-spioner.

Betegnende for ham var at han ut fra sin dype samhørighet med alt som stod kommunismen imot, flere ganger drog over den norske grensen med viktige leveranser til finnene. Han startet fra norsk side i skumringen ut på en farlig tur gjennom ingenmannsland og nådde de finske linjer — engang lå han i lang tid under maskingeværild, han var opplagt og munter da han kom tilbake og gledet seg til neste ekspedisjon. Han var soldat.

Tidlig, meget tidlig, sluttet han seg ut fra sin dypt fælte nasjonale innstilling til det nye og norske som kom opp i tiden. Da 1933 kom, var det en selvfølge at han sluttet opp om Nasjonal Samling. Fra da av ble han en av Førerens mest trofaste kjempere.

I denne egenskap utførte han et glimrende arbeid på politiets område, hvor han var en kraft av de sjeldne. Som sjef for Statspolitiet og seinere for Sikkerhetspolitiet utførte han et enestående organisasjonsarbeid og bygde i kort tid opp et korps som var

NS-møte på Østre Toten.

Fra Fritt Folks korrespondent.

Gjøvik, 13. februar.

Søndag kveld arrangerte Østre Toten lag av Nasjonal Samling et meget godt besøkt møte på Lena Bad. Lagfører Sverre Wang åpnet møtet med å ønske de framkomte velkommen og gav ordet til fylkespropagandaleder Skurdal, som først gav en

og er besjelet av en brennende og fanatisk tro på vårt lands framtid, — en tro som utstrålet fra deres fører. Marthinsen var fører. Han inspirerte og førte sine folk.

Han var klar over de planer som underverdenen hadde mot ham. Han var klar over ordren fra London. Og han smilte sitt stillferdige smil, og feide det bort med en spøk. Han visste at hans innsats gjaldt folk og Fører og vårt lands framtid. Da ble hans eget litet, hans sønn var falt som soldat, — hans eget ønske var også en soldaterdød.

Han hadde et varmt hjerte for landsmenn som var kommet på avveger. Tallrike var de tilfelle hvor hans medfølelse kom i konflikt med det som situasjonen måtte kreve. Kunne han hjelpe, kunde han mildne, gjorde han det.

En av de verdifulleste nordmenn som Finnmark har gitt Norge, er ikke mer. Kjære Karl Marthinsen. Jeg takker deg for vennskap og varme i disse år, for ditt lune og charmerende vesen som vi siste gang opplevde da du to dager før udden var i vår heim sammen med norske politiførere. Vi vil aldri glemme denne aften, likesom vi heller ikke vil glemme den innsats du har gjort for det nye norske politi og til det norske folks beste.

Jonas Lie.

Den amerikanske imperialisme i Nord-Afrika.

Madrid, 13. februar.

(NTB) De Forente Stater venter ikke med å erobre fremmede handelsmarkeder til krigen er slutt, skriver Vanguardias korrespondent i Marokko i en artikkel om amerikanernes økende innflytelse i Nord-Afrika. Amerikanerne utnytter på en dyktig måte Frankrikes avmakt og Englands nødsstilling til å sette seg fast økonomisk i Nord-Afrika for alle tider.

Siden i fjor sommer har det i Nord-Afrika arbeidet en kommisjon av amerikanske fagfolk, med henblikk på innen kort tid å overraske verden med konkrete vedtak angående Nord-Afrikas framtidige ordning på det økonomiske område. Den amerikanske regjering gir amerikanske forretningsfolk alle mulige lettelser i deres arbeid for å erobre de handelspolitiske nøkkelstillinger. I dette arbeid spiller Roosevelts personlige utsending til Nord-Afrika, Murphy, førstefiolin. Han har sørget for at en betydelig del av De Forente Staters leveranser blir betalt med nord-afrikanske industri-papirer.

Casablanca er i dag praktisk talt en amerikansk havn. I de nord-afrikanske byer vrimler det formelig av amerikanske handels- og industrikommisjoner.

Noen år skelig å åpne noen som Al Baby Face N overskriftene. der av dem spissartikler personer og skilling tid på

Når huset hender som i bordet om m. de politiske kaffen ble k på vesten — å ringe til time, var de interessante Al Capone, som trollban

Hver ene telegrafene på lanterhavet herrene spist elsket, hvem skjøt. Og ro ner og men maskinpistol korset seg o å bo i et or dige borgere Amerikas f i oppløsning forbytere o

Vi skrive En pelsv dag gjort er omsetning, s seg heim. i for tiden. i dre middag god, dyp ler første side l er plyndret dittene true forsvant sp Like under mann skutt en ung herr voldtekt m hadde begd.

Pelsvare fra seg avi Glipper me Entréklo reiser seg c står ansikt munninger. ja. Og vær Noen minn forsvarlig kroner fatt Bankene

Neste ga ning som t leri, et løn me blir vol La oss j er helt sløv vel til alle følelse. De Capones Cl truffet. K vokser. Hva kan

Bonde Haus, fylt Herr S karakter, og ei usv

ne front, blitt meldt om
går ut over den lokale

et sterke sovjet-russiske
gs fronten fra Breslau,
Sorau har uten tvil til
lyrke og sikre den delvis
nde sørflanke, for derved
fortsatte sovjet-russiske
sentrum. En liknende ka-
gså de sovjet-russiske an-
ommern. Disse avtok rik-
betydelig i styrke, hvilket
k militært hold mener
ap som sovjet-russerne
de siste dager. Man har
att følelsen av at en tysk
her stadig gjør seg gjel-
den heller er tiltagende
de. De kamper som fant
ne front i går konsentrer-
nrådet sør for Stargard.
Vest-Preussen har igjen
eg, såvel i omfang som i
n mellom Tuchel og Konitz
usserne kastet friske re-
kampene og gjort forsøk
gjennom de tyske linjene.
de imidlertid oppfanget
kamperå.

issen fortsetter sovjet-rus-
jennombruddsforsøk langs
Elbing—Königsberg, imid-
å hr unnet oppnå noe

J. S.

n er hoved-
t.

Berlin, 14. februar.
et blir stadig tydeligere
hovedmålet for de sovjet-
asjonene i Schlesien og for
i Oder-buen. Men om-
jonen mot Breslau og
mot Stettin føres fortsatt
lyrker, og kampene i den
for og i Øst-Preussen ra-
enn noensinne.

otestere mot
slutninger.

g av Polen"

ing betrakter den kjens-
len østlige halvparten av
vstæes til Sovjet-Samvel-
«fem» deling av Polen»
dett blitt fullbyrdet
e. De tre stormakter har
å skape en provisorisk
lingsregjering» ved at
teen blir supplert med
n ganske svevende blir
i «Polens demokratiske
- og «lands». Det man
å an enn å legalisere
eldets innblanding i Po-
aker. Så lenge polske
lukkende blir kontrollert
siske besetlestropper,
anlagte «samlingsregjer-
å noen måte garantere
t ytringsfrihet, selv om
amerikanske diplomater

te eksilregjering gjentar
en er den eneste lovlige
amerikjente regjering for
en erklærer at den gjer-
le for å få en polsk re-
representere nasjonens

iferansens beslut-
holdbare.

Bern, 14. februar.
olsk-amerikanernes sen-
oldt i går et møte der
nsens behandling av
terkt kritisert, melder
tningen om å avstå sto-
(Forts. siste side.)

angrep i Øst-Preussen på 2000 sider
av autostraden Königsberg—Elbing.

I Oder-buen fortsetter den sovjet-
russiske oppmarsj, mens tyskerne på
den andre siden av elva forbereder
seg for den avgjørende runde.

(Forts. siste side.)

ELAS-saker for sivile domstoler.

Bern, 14. februar.

(NTB) Den greske justisminister
har utstedt en forordning om at saker
mot ELAS-tilhengere som er un-
der behandling av militære domsto-
ler, skal overtas av de sivile domsto-
ler, melder Reuter.

Foruten Diesch, som var hoved-
målet for de engelske fly ble det natt
til i dag rettet angrep mot Magdeburg,
Dortmund og Bonn. Angrepene mot
Dresden fant sted i to bølger med tre
timers mellomrom, og skadene i byen
er store.

Angrepet mot Dresden rettet mot byens sentrum og kulturminnesmerker.

Berlin, 14. februar.

Wilhelmstrasses militære målsmann
erklarte i ettermiddag at flyangrepene
mot Dresden i går var rene terror-
angrep. De var utelukkende rettet mot
byens sentrum og kulturminnesmer-
kene der. Den verdensberømte borgen,
slottet, operaen og andre minnesmer-
ker ble ødelagt.

Lederen av Sikkerhetspolitiet og hirdsjef, generalmajor Karl A. Marthinsen gravlagt i går.

En gripende avskjed med den avholdte generalmajor på Vestre Gravlund i nærvær av Reichskommissar Terboven, Ministerpresident Quisling og en tallrik sørgeskare.

Lederen av Det norske sikkerhetspoliti og hirdsjef, generalmajor Karl A. Marthinsen, som så brutalt ble myrdet fra bakhold av terrorister forleden, ble i går begravd på Vestre Gravlund under enestående stor deltagelse. Sørgehøytideligheten formet seg som en enkel, men storslått avskjed med en av vårt lands beste sønner, som falt på sin post i kampen for det nye Norge. Foruten avdødes hustru og sønn, var Reichskommissar Terboven, Ministerpresident Quisling, slektninger og venner samt en rekke høyere representanter for parti og stat, politiembetsmenn, medlemmer av Hirden, Germaniske ff Norge og representanter for de tre tyske våpenarter, Organisation Todt, frontkjempere og mange flere møtt fram for å ta den siste avskjed. Gjennom hele gravlunden fram til kisten dannet medlemmer av Hirden, Germaniske ff Norge, Hirdens Bedriftsvern, frontkjempere, politimenn og tyske enheter espalier.

Kisten som var svept i et norsk flagg med en stålhelm over, var flankert av en æresvakt av seks mann fra Statspolitiet, Germaniske ff Norge og Hirden. Bak kisten var oppstilt et æreskompani bestående av medlemmer fra omtrent samtlige norske formasjoner.

Minister Lie mottar æresgjestene.

En kort tid før høytideligheten begynte, mottok minister Jonas Lie sammen med fru generalmajor Marthinsen og sønn æresgjestene foran kapellet. Først kom Ministerpresident Quisling som etter å ha hilst på minister Lie, hilste på fru generalmajor Marthinsen og sønn. Deretter ankom Reichskommissar Terboven og etter at han hadde hilst på minister Lie og fru generalmajor Marthinsen og sønn, begav samtlige seg til gravstedet.

Minister Riisnæs' tale.

Den gripende sørgehøytidelighet ble innledet med at Hirdmusikken spilte «Solefallsang» av Ole Olsen.

Etter at musikkorpsset hadde spilt trådte minister Riisnæs fram og holdt følgende tale:

Enkelt er det nordiske mennesket Enkel var generalmajor og hirdsjef Karl Marthinsen. Så var han også i sin offervilje. Han hadde lenge sett døden som sin følgesvenn og vært rede til å bringe det siste, høyeste offeret.

For bare få dager siden satt en venn hos ham på kontoret. Veggene der har han smykket med bildene av sine døde kamerater, myrdet av stakars forblindede. Hans venn nevnte smerten og frykten som så mange staute menns død volder. Da svarte generalmajoren: «Det er galt fatt med vår tro, siden folk er redd for å dø!» Og med det egne muntre blinnet i øynene la han til: «Sjølsgatt bør det

være slik at det gjelder å dø fortest mulig.»

Heller ikke ønsket han stas og prakt over sin gravferd eller store ord i den stunden her vi står no. Så gjennomført ekte og uforfalsket nordisk var vår falne kamerats tenkesett. Den gamle romeren — for to tusen år siden — skrev om germanerne, de hadde lite til overs for staselige gravferder.

Den nordiske mannen reiser seg først og fremst levende minnesmerker. Han lever videre i barna sine, i slekten sin, i folkeætten. Han eier her sitt minne. Den æren og heiden som han skapte seg sjøl ved et

(NTB) i kroatisk del av Jugoslavien
press i Mostar-området. På de andre
frontene fortsetter opprenskingskam-
pene.

Tyske u-båter utrustet med luftmast.

Senker 8 skip på 51,000 brt.

Berlin, 14. februar.

Fra der Führers hovedkvarter:

(NTB) Våre u-båter som i lengre
tid har vært utrustet med en luftmast,
senket ved hjelp av denne forbedring
8 skip på tilsammen 51,000 brt. under
utrettelig og hard innsats i farvannene
like utenfor Englands kyst og langt til
havs.

100 kilo m.
knekket
gjerningsm-
kjent.

Er det
tjent med
samfunns-
kommunis-
Stalin og
torisk sine
i Tiflis.

Kosa
sin t
tyske

(NTB)
bels mottol
1. Kosakke
million riks
hjelpen fra
sammen m
mot bolsjev
Terek-k
Ataman Ka
kampviljen
kosakker o
Russlands
kamp mot
hadde unde
lært bolsje
kjenne.

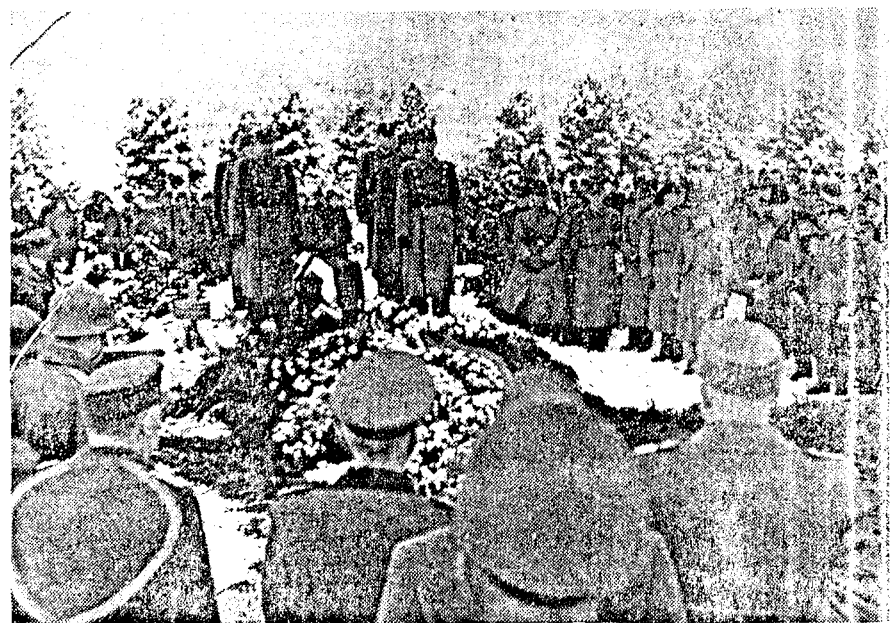
Delegasi
stå trofast
makrts ide
fulle tider.

Dr. God
ord kosa
even under
2½ år de
sats i krig
visende vil
og politiske

De folk
seg fortjent
men, tilkj
bare sitt e
vil også bli
erens frukt

Planer
Dakar

(PT) Fra
foreslått at
flåte- og fly
Vest-Afrika.
gjennomføre
først godkje
flåtebasis i
ytting for
deisen melle
og moderlan



Båren, svept i det norske flagg, flankert av 6 æresvakter. (Foto: Fritt

Generalmajor Marthinsens begravelse.

Forts. fra 1. side.

Var generalmajor Marthinsen en svermer og en drømmer? Minst av alt. Mest av alt var han pregét av vett og forstand, av en nøktern — ofte likefram kjølig og tørr — klokskap. Oppveksten og livet der oppe i nord, ved grensen — i den såkalt «avkroken» — hadde gitt ham vidsyn. Dette vidsynet og vettet hans hadde brakt ham til å skjelle mellom kjensgjerningene, vår jords virkelige og høyeste verdier og det gamle åndslivets fråsefylte teorier og blendverk. Han hadde funnet fram til den høyeste loven i tilværet. Han kjente lovens bud til oss alle. Så fulgte han i alt sitt virke disse budene.

Som ung mann stod han framfor valget av livsveg i en tid da det var bare ynkelige rester tilbake av folkets vernevilje. Offiserene — det norske førerkorpset — ble spottet og hånet. Det brukte geværet — dette skamløse symbolet — kom stadig oftere til syne. I en slik tid valgte den unge Marthinsen — trass i alt — å tjene dette folkets vernemakt. I årene framover søkte han utrettelig i skrift og tale å reise viljen til vern mot det som han ante vilde komme. Så langt ut over kunde han ikke rekke, den unge mannen. Men mange vil fra pressen der nord huske de kraftige innleggene hans — Karl Martel — stridshammeren.

Da Vidkun Quisling steg fram, fulgte Marthinsen han fra første stund og gjorde en minneverdig innsats i kampen der nord.

Så brøt det løs det store uværet fra øst. For Marthinsen kom det ikke uventet. Heller ikke var det for hans samvit og ansvarskjensler nok med ryggsekker og ski for Finnland. Flere ganger forlot han den lykkelige heimen med sin kjærlige hustru og sine to kjekke gutter og våget ved de finske soldaters side der ute livet og heimen, sin stilling og — i manges øyne — sin ære som norsk offiser. Men hvorledes skulde Karl Marthinsen høre til

de stakkarslige små sjelene som søker å løse livsspørsmålene med paragrafer og juridiske spekulasjoner?

Den slags avgjorde heller ikke i den større alvorstunden, høsten 1940, hans standpunkt. Han stod seg i den svære prøven der så mange av hans offiserskamerater falt igjennom. I den nye tiden — i kampen vår for Norge — ble han satt til en av de aller tyngste og sværeste oppgavene. Som oberst og sjef for Statspolitiet — seinere generalmajor og sjef for Sikkerhetspolitiet — skulde Marthinsen bygge opp og føre et korpset til vern om et folk som likefram — en kan gjerne si — vilde sin undergang.

Vanskelig er politigjerningen allerede i vanlige tider. Dens område er ondskapen og ulykken i livet, menneskers dårskap, feil og laster. Enda tyngrer er det i dag. Det er overflødig å utbre seg om den innsatsen han gjorde. Alle kjenner vi hans livsverk. Liv ikke den harde tiden har skapt kraftigere, tapre og dyktigere kampgrupper enn det norske Statspolitiet. Det er en glede å være sammen med hans menn. De er som skåret ut av den samme harde kjerneveden som han sjøl. De eier hans uryggelige visshet om å kjempe for det gode, hans ukuelige vilje og ville mot. Det finnes ikke svik i disse menn, som har så stort et ansvar og så tung en plikt. Han lærte dem også at så galt det enn er å vike unna, når dette kan skade vår kamp for folkets liv, like uriktig er det å tilføye formålsløst noen et onde. Den synderen som ærlig og oppriktig angret, kunde også regne med generalmajorens høysinn og hjertelag. Men bare få forstod hvor stort og varmt hans hjerte slo. De som stod ham nærmest, visste for en smertelig indre kamp denne sterke mannen ofte måtte føre mot forstandens og pliktens strenge bud. Bare hans nærmeste kjente også hans sorg over å måtte bli her heime, og ikke få stå der ute i frontens ragnarok skulder til skulder med sine kamerater. Ikke på grunn av noen større fare og spenning, men for det ekte og rene nordiske syn som han åtte,

Etter en kort oppblussen av selvestendighetsrørsla ble hele landets intelligens utryddet av GPU og tusener av innbyggere deportert. Et skoleeksempel på bolsjevikenes metoder. Folkets selvstendighetstrang ble druknet i et hav av blod og tårer. Tilbake ble en sløv resignasjon, all aktiv motstandskraft ble brutt.

Da de tyske tropper trakk seg ut av Polen, etter forrige verdenskrig, trengte bolsjevikiske troppeavdelinger inn. De polske arméer satte seg til motverge under Pilsudski. De kastet ut bolsjevikene og trengte sjøl fram helt til Kiev. Et tilbakeslag for de polske militære førte imidlertid til et nytt stormløp fra bolsjevikene, og bare Pilsudskis dyktighet bevirket «Underet

er soldatens kamp den største og edleste. Den nordiske mann vil ha sin fiende med blanke våpen framfor seg, ikke i bakhold.

«Andlet til andlet skal ørner kloast».

Glader så jeg aldri min venn enn for et år siden, da vi sammen drog avsted med vår Førers samtykke til en innsats i øst. Dypt ulykkelig mottok han ordren om å snu.

Så skulde han no falle. Stort er tapet, stort er det offeret som er brakt i vårt folks frihetskamp. Men når det gjelder sorgen vår, finnes det da noen som vil fornekte og forråde denne mannen ved å klage og syte? La hans hustru være vårt mønster. Hun var også hans beste venn og kamerat i sorg og glede, i fred og ufred. Vi så den uforliknelige holdningen de hadde disse to da vi for få måneder siden stod her framfor tapet av den unge, tapre krigeren. Vi ser henne med den samme holdningen i denne stund.

Generalmajor Marthinsen lever videre og står ved vår side når vi fortsetter kampen. Den kampgløden og kraften som han åtte, strømmer gjennom våre sinn og gir oss uovervinnelig styrke. I høgtids- og feststunder vil hans humør — hans livsglede — være hos oss. Et offer som dette — en martyrdød som hans — krever trass i alt usvikelig vårt folks — den germanske folkeættens vilje og rett til liv.

Kjære Karl Marthinsen: «Vår ære er troskap!»

(Forts. siste side.)

Alt tene i arméer gjennom tauens, kommet rorregim. Russland den Rød antibolsj russiske kamp på det russi Polen under so prisgitt og Bulga og Jugos Stalins h røde armé tropper u derland c derjordist liknende begynte i av Norge. menn i d under le Kommuni norske be snikmyrde

Det er har tatt ts er den årl som i vår realitet so ropas kult millionarm apatisk sle lammende Europas fo løp og over svare Eurc det, men j vår egen r europeiske står i denn erobres s Historier villese.

* Ein

der po und g Deutsch telt die wegens. Ist imm gut info Aus dem mer:

1. W
2. D
3. D
4. D

Die Pro und Nort den in de immer n grossen Fachkenn behandelt fend und der »Deu Fragen at Kultur.

DEUT



Fru generalmajor Marthinsen og sønn, der Herr Reichskommissar Terboven, Ministerpresident Quisling og minister Jonas Lie påhører minnetalen. (Foto: Fritt Folk.)

or 10 år r g som Samlings som har øye som vegelsens Føreren alle hans or henne glemme, også av tter som elsen og . I juni ret over av 1944 økonomi- var et fru vil på i m nomiske Kilberg misjefens etter sitt eum u ubi. n sin troværet fru Kil- 10 års tjeneste.

vnt føl- rere i emark: Vaasjø. e: Læ- Bonde n Rø- bonde de Jon Hed- artdal: He Bj- agerø: besty- Notod- Schu-

op' va- bonde s fra teland nedal et for vet.

oner

e

lar. soner rådet akter viden høve rer i også tegn gere sine

Tidspunktet for de tyske motstøt er enno ikke kommet. Generalmajor Marthinsens begravelse.

(Fortsatt fra 3. side)

Berlin, 14. februar.

(NTB) Völkischer Beobachter offentliggjør en artikkel av krigskorrespondenten Günter Heysing, der han regner opp de faktorer som må føre til en vending i krigslykken på Østfronten, til tyskernes fordel. Han skriver bl. a.:

Østfronten har for tiden form av en trakt hvis spiss peker mot Berlin. Inn i denne trakten presser sovjet-russerne no uendelige mengder av soldater og materiell. Veggene i kjempe-trakten er mange hundre kilometer lange, dvs. at sovjet-russernes flanker blir truet av våre arméer i Kurland, Øst-Preussen, Pommern, Schlesien, Ungarn og Slovakia. For å nå fram til vestsjisspen av sin kile må sovjet-russerne på sett og vis løpe spissrot. Bolsjevikene er for så vidt i en ugunstig situasjon, som storparten av deres styrker stadig rykker videre vestover og etterlater seg to meget sterke bastioner på de ytterste floyer, nemlig de tyske arméer i Ungarn og Kurland.

Et er ikke utelukket at trakten vil ta form av en fryktelig hvirvelstrøm som sluker alt som blir kastet ut i den. Enno er tidspunktet for de tyske motstøt ikke kommet, og krisen vil derfor vare inntil da. Motangrepen vil ikke bli satt i gang før fienden er blitt svekket i betydelig grad. Siden offensivens begynnelse har sovjet-russerne mistet om lag en tredjedel av sitt infanteri og over tre fjerdedeler av sine panserstyrker. Samtidig øker tapene deres etter hvert som tyskernes motstand blir sterkere. Tilførselsvegene som stadig blir lengre, gjør også sitt til å svekke fiendens kampkraft.

Det tyske folk vet at det er i stand til å stanse stormfloden.

Berlin, 14. februar.

(NTB) Berlin-pressen bringer fortsatt utførlige beretninger om de bolsjevikiske voldsgjerninger i Øst-Tyskland. Der Angriff skriver i denne sammenheng at Tyskland no vil danne en mur mot dette kaos for å hindre at blodterroren blir ført videre over hele Europa. Den tyske nasjon vil vise at den er verdig til å løse sine oppgaver. Også Berliner Nachrichten uttrykker understreket at man må tilvinge seg avgjørelsen mot en fiende som skriver enkeltmord og masse-mord på sin fane for å tilintetgjøre alt som står i veien for hans verdensherredømme. Men det tyske folk vet også — det — ved den ytterste innsats av sin kraft — er i stand til å stanse stormfloden som bruser fram fra vest og øst.

Gårdsbrann i Trøndelag.

Trondheim, 14. februar.

(NTB) Gården Snøan i Støren i Trøndelag ble herjet av brann i kveld. Ilden oppstod på låven og brente seg med rivende fart. Uthuset brant ned i løpet av kort tid, men heldigvis lyktes det å redde husdyrene, bl. a. åtte kuer og to hester. Ilden forplantet seg til hovedbygningen, men hjelpemannskapene klarte å slokke før større skader var gjort. Ved 23-tiden i kveld var brannen sløkket. Det var ingen mennesker på låven i hele dag og årsaken er temmelig gåtefull.



¶ Oberführer Fehlis tæter. (Foto: Fritt Folk.)

Oberführer Fehlis' tale.

Chef der Sicherheitspolizei und des Sicherheitsdienst, ¶ Oberführer Fehlis, uttalte deretter disse minnerord: — Generalmajor Marthinsen er falt for nyordningen i Norge og Det storgermanske rikets framtid.

Allerede i begynnelsen av 1941 lærte jeg ham å kjenne som en tilbakeholdende mann med rolig og klar dømmekraft. Da det norske politi som var splittet i kommunale grupper, ble samlet til et slagkraftig riksinstrument, deltok Marthinsen i alle viktige overlegninger og beslutninger.

Som en politisk stridsmann som allerede i 1933 sluttet seg til Quislings bevegelse, så han snart sin oppgave og sin styrke i å beskytte og sikre det nye mot alle politiske og ideologiske motstandere. Med stor energi hjalp han planmessig og vel overveiet til å skape det norske statspoliti og gav det til slutt, under sin ledelse, et mann-

Den polske eksilregjering.

Forts. fra 1. side.

re polske områder til Sovjet-Samveldet vil aldri få noen tilslutning fra det polske folk. I det hele tatt ble Krim-konferansens beslutninger på det politiske og territoriale område betegnet som uholdbare.

London:

Protesten ingen innflytelse.

London, 14. februar.

(NTB) Protesten fra den polske eksilregjering i London i forbindelse med Jalta-konferansen har ingen som helst innflytelse på beslutningene da de er definitive, skriver Reuters utenrikspolitiske medarbeider. Det er meningen at polske demokratiske ledere som lever utenfor landet, skal opptas i den nye provisoriske regjering. Opphavsmennene til den polske regjering erklærer i London foretrekker øyensynlig å bli «utelukket fra denne kategori».

Han hevder videre at den tidligere polske statsminister Mikolajczyk og

skap som arbeidet tappert og dyktig, med overordentlig godt resultat.

Det norske statspoliti har i de siste år stadig stått i brennpunktet av kampen mot de forbryterske opplosende og ødeleggende krefter. Herunder har det lidd harde tap. Nar det unge statspoliti trass i den andelige og personlige terror, og trass i de mange blodoffer, upåvirket og fryktløst bekjempet fienden, er det deres leder, generalmajor Marthinsens fortjeneste.

I alle disse år med intimt samarbeid, er Marthinsen og jeg blitt gode venner og kamerater. Hensynsløst åpen, pålitelig og trofast er han alltid kommet meg i møte som en mann hos hvem ord og handling er ett, og som tar seg alvorlig av den oppgave som skal løses. I lange tjenstlige og personlige samtaler har jeg deltatt i hans bekymringer, men også i hans seirer og framtidsplaner. På den maten gikk det naturlig til at det oppstod en intim og horighet mellom oss, som ikke snarlig i et kompetansespørsmål og ikke tjente to interesser, men som bare hadde ett mal for øye, nemlig å vinne seier for den felles sak. Med all sin ro og saklige overveielse hadde Marthinsen et varmt hjerte. Han var en glodende idealist, som begeistret gikk inn for Det storgermanske rikets idé. Jeg så ham i de timer da meldingen kom om at hans sønn var død. Sønnen var blitt hardt saret på Vestfronten og skulde heim for å bli helbredet, men omkom ved en tragisk flyulykke. Marthinsen tok alt som en følge av krigens mening.

I Marthinsen har jeg mistet en god venn og trofast kamerat.

Jeg takker deg, kjære kamerat Marthinsen, for alt hva du har vært for meg og mine menn, for den felles framgang og for det gode kameratskaps timer. Og vi har djup medfølelse med din hustru og sønn, som vi også på dette sted lover aldri å forlate, og som vi vil stå ved siden av som dine ¶-kamerater, komme hva komme vil.

Så strammer vi menn i det norske og tyske sikkerhetspoliti hjelmen. Vi vet at motstanderen ikke vil oppføre med sine forbryterske metoder. Ditt eksempel, kamerat Marthinsen, vil stå manende for oss. Vi vil slå til med enda større imbitte harme, for å vinne seier til slutt.

Etter ¶-Oberführer Fehlis' minnerord spilte Hirdmusikken soldatersangen «Ich hatt' einen Kameraden». Mens musikkens toner lød ganske dempet, kommanderte sjefen for det oppstilte æreskompani «Giv akt» og tre æressalutter ble med korte mellomrom avfyrt til ære for avdøde.



Nr. 40.

Fortsatt

Sovjet-gjenn

Bruhoden

Fra der Führer (NTB) Etter byen i nesten 50 langt overlegne har no etter ordre pleiningsforråd vår front vest for Mellom Sarviz oppnådde den 9. miniert av våre store blodige tap andre våpen, 134

Nord for Vest sovjet-russerne forbusch og Schwarz nyopprettede spe Schlesien, samt veslo våre tropper angrep tilbake i Striegau, nordvest for Sagan ble fire ved motangrep. sovjet-russerne å Grünberg.

Mellom Fürsten lyktes det å innsu endtlige bruhodem Güldendorf enda m sovjet-russiske angsnitt.

I den sørlige holdt støttepunktet Märkisch-Friedland tige bolsjevikiske a til vår front.

Tiltage

Fra Fritt Folks uts

Be Stillingen på Øseres i dag ved et trykk så vel på be sentrum, hvor bols å la tropper marsjebu. Kampene f med voksende resværende bolsjevikis

Ved festningsomveksler stillingen mellomrom etter s grep på nytt kjerbyen fri og bolsjevingen om denne. Fnes det som om ty tilkjempet seg en som bolsjevikene al å bryte igjennom. Tyske motforholdsrning er innledet fra

*Minister Riesecke Hall
1945 Fritt Folk*